

COOP GAZET

Waarom een Coop- gazet?

De nieuwe vennootschapswetgeving verplicht je als coöperatie voortaan om de coöperatieve principes in jouw statuten en/of jouw huishoudelijk reglement of charter op te nemen. Die principes zijn antwoorden op de vragen: “Waar sta je als coöperatie voor?” en “Waar ga je als coöperatie voor?” Vooraleer je ze in jouw statuten kan verankeren, moet je uiteraard heel goed weten hoe jouw coöperatie deze principes in de praktijk toepast. Anders gezegd, de nieuwe regelgeving is een uitgelezen kans om even stil te staan bij jouw coöperatieve werking om deze waar mogelijk te verbreden of te verdiepen. En vervolgens: ze bij de eerstvolgende statutenwijziging van jouw coöperatie te verankeren.

Statutenwijzigingen zijn te belangrijk om aan juristen over te laten, vond het Anseelefonds. Daarom organiseerden wij in het najaar van 2019 drie inspiratiesessies. Onze gidsen waren historici, economen, filosofen ... maar ook en vooral coöperatieve collega's. We hoorden tal van sprankelende ideeën, maakten kennis met de betere praktijken maar zagen ook bananenschillen op ons coöperatieve pad liggen.

De Coopgazet wil de krenten uit deze seminaries halen.

Een souvenirje voor wie er bij was en een bron van inspiratie voor wie er niet bij kon zijn.

Deze eerste Coopgazet biedt u een neerslag van de eerste inspiratiesessie “Coöperatieve Waarden en Principes”.

De uiteenzettingen van de deelnemers (Alain Clauwaert –Anseelefonds, Geert Van Goethem – Amsab, Karel Lootens -Wooncoop en Peter Bosmans – Febecoop) worden door onze redacteur op een eigenzinnige manier weergegeven.

Wie graag teruggrijpt naar de originele bronnen van onze gastsprekers kan terecht op de website: <https://www.coopapotheken.be/inspiratiesessies-over-cooperaties>.

Veel leesplezier gewenst!

“Waar sta je als coöperatie voor?”
en “Waar ga je als coöperatie voor?”

Wat is het Anseele- fonds?

Het Anseelefonds wil het coöperatieve gedachtegoed promoten. Het dankt zijn naam aan Edward Anseele, een voorman van de Belgische Socialistische arbeidersbeweging

Een kleine greep uit vele coöperatieve pluimen die hij op zijn hoed mag steken.

In 1880 was hij de oprichter van de eerste coöperatieve bakkerij in België. Meteen ook de eerste die volop inzette op automatisering. Niet om de mens overbodig te maken, zoals in winst gedreven ondernemingen, maar om hem beter te kunnen dienen. Destijds moesten vele hongerige monden gevoed worden. En dan is een efficiënt productieproces nooit weg.

In 1894 zorgde Anseele voor een nieuwe primeur: op de welbekende Gentse Vrijdagmarkt opende het aller-eerste grootwarenhuis van België zijn deuren.

Ook in de 19de eeuw kon automatisering de mens beter dienen in plaats van hem overbodig te maken

Als je vandaag in één van de 45 Coop Apotheken deskundig advies krijgt rond het goede gebruik van jouw geneesmiddelen, is dat evengoed te danken aan zijn dadendrang in 1881.

Met al zijn verwezenlijkingen ten gunste van de welvaartstaat kunnen boeken volgeschreven worden. Wat recent dan ook gebeurde. Zopas verscheen de biografie “Vader Anseele, politicus, ondernemer, mythe” van Eric Bauwens.

Zonder meer een aanrader voor wie meer wil weten over deze monumentale mens!

Wat zegt de nieuwe wetgeving over de coöperatieve principes?

Nabijna 150 jaar heeft het Wetboek van Vennootschappen en Verenigingen het statuut van coöperatieve vennootschap voorbehouden voor ondernemingen die zich inschrijven in het coöperatieve gedachtengoed.

Wanneer is, een vennootschap volgens de wetgever "echt" coöperatief?

De CV moet voldoen aan een wettelijke definitie en de coöperatieve principes respecteren.

1

Wettelijke definitie

Hiervoor grasduinen we in artikel 6:1 WvV, dat aangeeft dat het "voornaamste doel" van de CV moet zijn om "de behoeften van haar aandeelhouders dan wel derde belanghebbende partijen te voldoen en/of hun economische en sociale activiteiten te ontwikkelen".

Deze omschrijving, geïnspireerd op de definitie van een coöperatie in de Europese Verordening betreffende de Europese coöperatieve vennootschap (SCE), stoelt op twee criteria.

Het voornaamste doel van de vennootschap moet er in bestaan:

1. om "aan de behoeften van de aandeelhouders of andere belanghebbenden te voldoen" en/of
2. om "hun economische en sociale activiteiten te ontwikkelen".

Wat wil dat nu eigenlijk zeggen?

a. Voldoen van de behoeften van de aandeelhouders

Een vennootschap kan de CV-vorm aannemen, als haar voornaamste doel erin bestaat aan de behoeften van haar aandeelhouders te voldoen.

Iedere vennootschap voldoet op de één of andere manier wel aan een behoefte van haar aandeelhouders. Voor de CV vorm, is het een vereiste dat dit het voornaamste doel is. Dat is al minder evident!

Het ultieme doel van de coöperatie bestaat er dan niet zozeer in om financiële meerwaarde te creëren en deze vervolgens via dividenden uit te betalen. Wel om de aandeelhouders te laten genieten van de activiteiten van de vennootschap en hen zo een voordeel te bezorgen.

De wettelijke definitie verwijst uitdrukkelijk naar overeenkomsten die worden gesloten tussen de CV en haar aandeelhouders over de levering van goederen, de verrichting van diensten of de uitvoering van werken in het kader van de activiteit van de CV. Zo kunnen de zogenaamde "dienstverlenende vennootschappen" van de CV-vorm gebruik maken.

De nieuwe wetgeving erkent dat coöperaties gekenmerkt worden door specifieke waarden en principes

b. Ontwikkelen van de economische en sociale activiteiten van aandeelhouders

Het voornaamste doel van een CV kan ook bestaan uit het ontwikkelen van de economische en sociale activiteiten van haar aandeelhouders.

Deze tweede mogelijkheid is veel ruimer dan de eerste. Ze beantwoordt minder aan wat traditioneel met coöperatief ondernemerschap in verband wordt gebracht.

Alle vennootschappen die er voornamelijk op zijn gericht de eigen activiteiten van de aandeelhouders van die vennootschap op de één of andere manier te faciliteren, kunnen immers onder deze noemer worden ondergebracht.

Concreet zorgt dit tweede element ervoor dat de CV nog steeds voor uiteenlopende toepassingen kan gebruikt worden.

Zo laat deze omschrijving het gebruik van de CV voor middelvennootschappen toe. Hetzelfde geldt voor vennootschappen die vorm geven aan een samenwerkingsverband tussen meerdere actieve of werkende aandeelhouders.

c. De groepsstructuur van de coöperatie

De wettelijke definitie van de CV heeft ook oog voor de groepsstructuur waarbinnen (grotere) coöperatieve ondernemingen vaak werken

Een CV kan ook tot doel hebben om aan de behoeften van haar moedervenootschappen en hun aandeelhouders te voldoen, al dan niet via de tussenkomst van dochtervennootschappen van de CV. Eveneens mogelijk is dat de CV tot doel heeft de economische en/of sociale activiteiten van de aandeelhouders te bevorderen, via een participatie in één of meer andere vennootschappen.

Het doel van een CV kan ten slotte ook bestaan in het voldoen aan de behoeften van "andere belanghebbende" partijen dan de aandeelhouders.

Deze uitbreiding kan begrepen worden in de context van de sociale economie. Sociale ondernemingen kunnen immers hoofdzakelijk tot doel hebben, in het algemeen belang, een positieve maatschappelijke impact te bewerkstelligen op de mens, het milieu of de samenleving. Zo is het mogelijk dat het voornaamste doel van een CV erin bestaat voordelen te verstrekken aan andere personen dan de aandeelhouders: bijvoorbeeld tewerkstelling aanbieden aan laaggeschoolde en/of langdurig werklozen die geen job in het klassieke arbeidscircuit vinden. En dan kom je terecht bij de Sociale Onderneming, die een variëteit van de CV kan zijn. In een volgende Coopgazel lees je hier meer over;

2

De coöperatieve ICA-principes

Naast deze wettelijke definitie worden de coöperaties eveneens – en misschien zelfs vooral – gekenmerkt door specifieke waarden en principes. De wet verplicht je om deze voortaan minstens in jouw statuten op te nemen. Zo stelt art 6.1.: "De coöperatieve finaliteit en de waarden van de coöperatieve vennootschap worden beschreven in de statuten en, in voorkomend geval, aangevuld met een uitvoeriger toelichting in een intern reglement of een handvest."

De Memorie van Toelichting verwijst hierbij uitdrukkelijk naar de zogenaamde ICA-principes.

De coöperatieve waarden zijn door de coöperatieve beweging geformuleerd. De Internationale Coöperatieve Alliantie, de organisatie die de coöperatieve beweging worldwide groepeerde, formuleerde zeven "principes". Deze geven het universele coöperatieve DNA weer. Eerder dan een keurslijf is het een inspiratiebron. De toepassing ervan kan verschillen volgens de levenscyclus waarin jouw coöperatie zich bevindt en/of haar eigenheid.

Toch verplicht het wetboek je om deze principes ernstig te nemen. Je kan ze alleen wijzigen volgens het aanwezigheidsquorum en de voorziene meerderheid voor een statutenwijziging!

De coöperatieve principes van de Internationale Coöperatieve Alliantie

1. Vrijwillig en open lidmaatschap

De coöperaties zijn organisaties, die openstaan voor elke persoon die van hun diensten gebruik kan gebruiken, en die bereid zijn om de verantwoordelijkheden die uit het lidmaatschap voortkomen, op te nemen, zonder dat die persoon enige discriminatie op grond van zijn geslacht, sociale status, origine, politieke of religieuze overtuiging ondervindt.

2. Democratische controle door de leden

De coöperaties zijn democratische organisaties die door hun leden worden gecontroleerd. De leden nemen actief deel aan de beleids- en besluitvorming.

3. Economische participatie vanwege de leden

De leden dragen op een billijke manier bij aan en controleren op democratische manier het kapitaal dat zij in hun coöperatie hebben geïnvesteerd. Meestal behoort minstens een deel van het opgebouwde kapitaal toe aan de coöperatie. De leden ontvangen slechts een beperkte vergoeding op het ingebrachte kapitaal.

4. Autonomie en onafhankelijkheid

Coöperaties zijn autonome entiteiten. Als ze overeenkomsten sluiten met andere organisaties, met inbegrip van overheden, of als ze kapitaal ophalen bij externe financiers, doen ze dat zodanig dat de leden hun democratische controle kunnen blijven uitoefenen en ze hun autonomie behouden.

5. Onderwijs, vorming en informatieverstrekking

Coöperaties geven hun leden, vertegenwoordigers, bestuurders en werknemers vorming, zodat zij doeltreffend aan de ontwikkeling van hun coöperatie kunnen bijdragen. Ze sensibiliseren bovendien het grote publiek, en in het bijzonder jongeren en besluitvormers, over de aard en de voordelen van de coöperatie.

6. Samenwerking tussen coöperaties

Coöperaties dienen hun leden zo doeltreffend mogelijk en versterken de coöperatieve beweging door bij voorkeur samen te werken via lokale, nationale, regionale en internationale structuren.

7. Aandacht voor de gemeenschap

Coöperaties werken aan de duurzame ontwikkeling van de samenleving via het beleid dat door hun leden wordt goedgekeurd.

Bron: Internationale Coöperatieve Alliantie

Kortom: vooral is elke coöperatieve vennootschap verplicht om zich aan te sluiten bij het coöperatieve model. De oprichters moeten in de statuten bovendien duidelijk uitleggen hoe zij dit model zullen toepassen.

In de statuten zal je dus moeten aangeven:

1. op welke manier de coöperatie aan de behoeften van haar aandeelhouders dan wel derde belanghebbende partijen zal voldoen en/of hun economische en hoe ze sociale activiteiten ontwikkelt;
2. hoe je de coöperatieve principes zal toepassen.

Coöperatieve principes: eeuwenoud maar springlevend!

Gelukkig hebben coöperaties niet op de nieuwe wetgeving gewacht om de coöperatieve principes in de praktijk te brengen. Sterker nog: de allereerste coöperatie (hanteerde van meet af aan andere spelregels dan de andere vennootschappen Bijna krak dezelfde principes waar onze wetgever na bijna tweehonderd jaar later naar verwijst en die nog altijd voor talloze coöperaties een inspiratiebron zijn. Van Argentinië tot Zambia. Maar evengoed van Aalst tot Zoutleeuw. Is dat niet straf?

De Rochdale Society of Equitable Pioneers was een groep van 28 wevers die in 1844 werd opgericht.

Ook zij ontsnapten niet aan de collectieve verarming van de Industriële Revolutie waardoor zelfs geschoolde werknemers in bittere armoede en hongersnood leefden. Ze besloten dan

maar om zelf een verbruikerscoöperatie op te richten. Doel: door een samenwerkingsverband goedkoper levensmiddelen aankopen ten gunste van de leden van de coöperatie.

Met amper 28 pond aan startkapitaal openden ze op 21 december 1844 hun winkeltje. Het aanbod: boter, suiker, meel, haveremout en een paar kaarsen. Al snel werden hun rekken gevuld met meer levensmiddelen. Uiteindelijk waren ze "tot uren in de rondte" gekend omwille van hun ruim aanbod aan producten.

Niet alleen als ondernemers, maar ook als "intellectuelen" brachten deze ambachtslui van eenvoudige komaf binnen hun coöperatie iets unieks tot stand: een aantal fundamentele principes voor gezonde verhoudingen tussen mensen die gezamenlijk en via een economische activiteit een doel willen bereiken.

1 De vrije toetreding
De toegangsvoorwaarden zijn objectief. Een coöperatie zal nooit discrimineren bij het al dan niet aanvaarden van een vennoot.

2 Democratische controle
De zeggingskracht ligt bij de mens en is niet recht evenredig met het ingebrachte kapitaal zoals bij andere vennootschappen

3 Ristorno pro rata de aankopen:
In plaats van prioritair aandelenkapitaal te vergoeden, krijgen de vennoten een teruggave die recht evenredig is met de verrichtingen die ze met hun coöperatie gedaan hebben. Het principe: liever welvarende vennoten, dan een rijke coöperatie.

4 Beperkte intrest op het kapitaal
Je kan risicokapitaal billijk manier vergoeden.

5 Religieuze en politieke neutraliteit
Merk op dat vooraleer de coöperatie enkele jaren later in België in de schoot van de voormalige traditionele zuilen ontstond; het principe van de neutraliteit vooropstond.

6 Contante betaling
Reeds in 1844 kende de coöperatie de gevaren van kopen op krediet, omdat het op langere termijn heel wat mensen, en dan vooral de zwakkeren in de samenleving, in financiële problemen kan brengen.

7 Aandacht voor opvoeding en onderwijs
Coöperaties staan zelf in voor de promotie van het unieke coöperatieve gedachtengoed.

Als je de coöperatieve basisprincipes van 1844 vergelijkt met de ICA-principes van 2020 stel je vast dat de overeenkomsten groter zijn dan de verschillen. Het lijkt bijna een natuurwet dat een onderneming die coöperatief werkt vroeg of laat de oude basisprincipes zal toepassen. Logisch toch, dat ze nu deel uitmaken van de wetgeving?

Uit de schaduw: François Laurent

Had u al ooit gehoord François Laurent? Toegegeven, wij ook niet. Maar omwille van zijn visie willen wij deze verlichte liberaal (1810 – 1887) in deze Coopgazel voor minstens twee minuten onsterfelijk maken.

In het 19de eeuws tijdsgewricht van bittere armoede droomde hij over de zelfredzame mens. Om zelfstandig je eigen leven te leiden en om je problemen op te lossen, moesten volgens hem drie voorwaarden vervuld zijn:

- 1 Je bent goed opgevoed;
- 2 Je spaart een appel voor de dorst bij elkaar;
- 3 Je werkt met anderen in een coöperatie samen.

Kortom, het profiel van de lezers van deze Coopgazel!

Darwin in de coöperatie.

De coöperatieve principes (ICA-principes) lijken eeuwigheidswaarde te hebben. Dit in tegenstelling tot de coöperaties zelf. Waarvan er in de loop der tijd velen kwamen, maar ook velen heengingen.

De SWOT-analyse kent u misschien wel als modern managementinstrument om in te spelen op een veranderende externe context. Het principe: op een competitieve markt is het niet de grootste die wint. Wel diegene die de sterktes en de zwaktes van zijn organisa-

tie het slimst kan inzetten tegenover de kansen en bedreigingen in de buitenwereld. De Darwinistische principes van Moeder natuur gelden ook in de economie!

Geert Van Goethem, licentiaat nieuwste geschiedenis, doctor in de sociale wetenschappen en directeur van AMSAB (Instituut voor Sociale Geschiedenis) maakt een boeiende SWOT-analyse van de coöperaties uit de 19de eeuw.

INTERNE FACTOREN	EXTERNE FACTOREN
Sterke missie van de coöperatie	<i>Economische context</i>
Open lidmaatschap: de coöperatie staat open voor iedereen die aan de toetredingsvoorwaarden voldoet.	<i>(Gebrek aan) Koopkracht</i>
Klantenbinding: het lidmaatschap van de coöperatie zorgt voor trouwe klanten	<i>Ontbreken van publieke diensten of een passend aanbod</i>
Visionaire pioniers: ze zagen het maatschappelijk probleem en vonden hiervoor een nieuwe oplossingen: mensen lossen door samen te werken in een economisch verband hun problemen op.	<i>Juiste moment om de coöperatie op te starten</i>
Doordachte kostenstructuur	<i>Weinig concurrentie: de overheid, noch de andere marktspelers hebben een gelijksoortig aanbod.</i>
Beschikbaarheid van kapitaal	<i>Geen juridische drempels om een coöperatie op te richten</i>

Wist je dat ...

... het oprichten van coöperaties in België tot 1921 in feite verboden was? Dit was een uitvloeisel van de zogenaamde Franse wet "Le Chapelier" (1791). Deze wet voerde de vrijheid van ondernemen in maar verbood coalities en corporaties, die

de toegang tot een bepaald beroep belemmerden. Hij verbood tegelijkertijd ook verenigingen van boeren en arbeiders. Dat kwam zonder meer neer op het verbieden van vakbonden en coöperaties. Schafte men de wet "Le Chapelier" in België in 1867 af, dan werd dit vervangen door het niet minder stringente en beruchte artikel 310 van ons Strafwetboek. Pas in 1921 werd artikel 310 afgeschaft en tegelijk de wet op de vrijheid van (vak)verenigingen ingevoerd.

Coöperaties in de 19de eeuw: een top en een flop

De **Vooruit in Gent** kende een enorme expansie van bakkerij naar gigantisch patrimonium. Het recept: Dat was te danken aan het feit dat heel veel vennoten een beperkte financiële inbreng deden. Om een gunstige concurrentiepositie te creëren werden de winsten van de coöperatie niet volledig aan de vennoten uitgekeerd maar geïnvesteerd in een industriële bakkerij. Zo kon men goedkoper brood bakken en nog meer winst maken. Vennoten moesten bovendien vooraf hun brood kopen. Zo gaven de leden krediet aan de maatschappij. Zo was die zeker was van haar inkomsten en van haar omzet. Resultaat: een welvarende coöperatie en op den duur ook welvarende vennoten. Ondanks hun beperkte financiële inbreng konden zij genieten van de vele diensten die de coöperatie dankzij

haar uniek sociaal economisch model kon aanbieden: pensioenen, ziekteverzekeringen, ...

Minder succesrijk was coöperatie **De Zon in Zele**. Destijds gelegen in een regio van thuisarbeiders, wiens sociale situatie zo nijpend was dat ze niet de minste financiële inbreng in hun coöperatie konden doen. Die dan ook snel ter ziele ging.

Moraal van het verhaal: "Een kleine financiële inbreng van velen, leidt tot een rijke coöperatie en welvaart voor velen". Maar evengoed: "Arme mensen creëren een arme coöperatie. Een arme coöperatie eindigt op het economisch kerkhof". En zoals alom geweten: het sociale kerkhof ligt er meestal pal naast.

Wist je dat ...

... de collectieve spaarkassen in onze cafés destijds de vergelijking met onze coöperatieve verzekeringsmaatschappijen kunnen doorstaan? Wie ziek werd, kreeg geld om de eerste twee weken eten voor zijn gezin te kopen. Maar er was ook een grote sociale controle op wie misbruik maakte van de onderlinge solidariteit. Wie ziek werd na een nachtje zwaar doorzakken, werd zonder pardon uitgesloten. Vergelijk het gerust met de uitsluitingsprocedure voor vennoten die je ook vandaag verplicht in de statuten van jouw coöperatie moet opnemen. Wie de coöperatie en zijn medevennoten door deloyaal gedrag schade berokkent en de solidariteit ondergraaft, die vliegt eruit. Terecht toch?

Een coöperatie uit de 21ste eeuw: Wooncoop

Van oudsher bieden coöperaties via economische initiatieven antwoorden op maatschappelijke problemen waarmee mensen geconfronteerd worden. Meestal omdat zowel de overheid als de klassieke spelers op de markt het laten afweten. In de 19de eeuw was dat de beschikbaarheid van betaalbare voeding, toegang tot gezondheidszorgen of zelfs verzekeringsproducten. Vandaag is de toegang tot de woningmarkt voor velen een nijpend probleem geworden.

Neem nu een stad als Gent. Daar ben je al gauw meer dan 250.000 euro kwijt als je een doorsnee rijhuis wil kopen. Wie zich tot de huurmarkt wendt, die riskeert dan weer zijn leven lang de spaarpot van een ander te spijzen.

Als je nu eens bij jezelf zou huren? Een idee dat te gek is om los te lopen? Helemaal niet volgens Karel Lootens. Verontwaardigd door de ontspoorde Gentse woningmarkt was hij in 2017 medeoprichter van de coöperatie.

Ondertussen is Wooncoop de Gentse en zelfs de Oost-Vlaamse context veroverd. De coöperatie beheert een tiental projecten van Brugge tot Hasselt. En de interesse blijft maar groeien.

Een huis van jezelf huren: helemaal geen gek idee!

Karel is ook de uitvinder van een neologisme in onze Nederlandse taal. Dankzij zijn coöperatie kan voortaan kan je voortaan "wooncoppen". Dat vraagt om tekst en uitleg.

"Wooncoop is een coöperatie die woningen verhuurt. Alle huurders zijn aandeelhouder van Wooncoop en bijgevolg mede-eigenaar van de coöperatie. Zo hebben de bewoners een wettelijk gegarandeerde inhoudelijke betrokkenheid in de Algemene Vergadering of zelfs het bestuursorgaan, als ze dat willen", aldus Karel Lootens.

Het belangrijkste voordeel is dat een coöperant-bewoner levenslang woonrecht heeft. Elke bewoner huurt als het ware bij zichzelf en combineert zo de voordelen van huren met die van zelf eigenaar zijn.

Als overkoepelende coöperatie zorgt Wooncoop voor de centrale organisatie zoals aankoop, beheer en (ver)bouw(en). De bewoners-coöperanten krijgen aanvullend inspraak over de inrichting van het huis dat ze zullen huren. "We gaan

ervan uit dat de gemiddelde bewoner geen zin heeft om een dak te leggen, maar wel de kleur van zijn keukenmuren wil kiezen. Toch werken we niet helemaal à la tête du client, omdat de bewoner die zelf wil vertrekken, vervangbaar dient te zijn. We letten bij het verwerven van onze panden daarom heel sterk op ligging, bereikbaarheid en ecologische aspecten. Zo vinden we snel een nieuwe bewoner nadat iemand verhuisd is.'

De coöperatie mikt op toekomstige bewoners die een eigen woning willen huren én bereid zijn om ruimtes te delen. "We creëren zeker geen commune waar de verschillende bewoners tot en met hun slaapkamer met elkaar delen. We mikken wel op mensen die graag wonen in de privacy van hun eigen woonunit maar die ook willen genieten van gemeenschappelijke ruimtes (wasplaats, atelier, tuin,...). Een gezonde balans tussen privacy en sociale interactie staat centraal," benadrukt Karel Lootens

Door individuele oplossingen te bieden, wil Wooncoop ook een breder maatschappelijk probleem oplossen. Het huis van de gemiddelde Vlaming is vaak te groot (als de kinderen het huis uit zijn), neemt te veel groene ruimte in (door de haast ongebreidelde verkavelingen van groene zones) en creëert verkeersonveiligheid (als gevolg van onze lintbebouwing). Reden te over waarom lokale overheden graag met Wooncoop samenwerken.

Wooncoop werkt altijd vraag gedreven. "We starten vanuit een lokale groep mensen – groot of klein – die samen willen wonen. Die bewonersgroep hoeft dus nog niet volledig te zijn. Een pand op het oog hebben is al evenmin een must. We speculeren dus niet door op voorhand te kopen of te bouwen. We bekijken per aanvraag waar de noden van de toekomstige bewoners liggen. We zijn een partner en zeker geen consultant of projectontwikkelaar", besluit Karel Lootens.

COLOFON

Redactie: Peter Bosmans - Febecoop

Verantwoordelijke Uitgever: Alain Clauwaert, Breebroekstraat 42, 9030 Mariakerke

Opmaak: Josworld cv

De Coopgazet is een uitgave van Fonds Eduard Anseele vzw, Nieuwe Vaart 151, 9000 Gent